

**การรับรู้ และการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษา
ของบุคลากรระดับอุดมศึกษา เขตนนทบุรี**

**The Perception and Participation Quality Assurance in Education of
Private Higher Education Institutions in Nonthaburi**

พนิดา วัชรระรังษี

อาจารย์ประจำ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์

panida_vas@hotmail.com

Panida Vashararangi

Lecturer, Faculty of Business Administration, Rajapruk University

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์การวิจัย เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบการรับรู้ และการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษา ของบุคลากรระดับอุดมศึกษาเขตนนทบุรี ตามตัวบ่งชี้ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา ซึ่งจำแนกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการรับรู้ 2) ด้านการวางแผน 3) ด้านการปฏิบัติงาน 4) ด้านการตรวจสอบงาน 5) ด้านการนำผลการประกันคุณภาพการศึกษามาวางแผนพัฒนา โดยกลุ่มตัวอย่าง 5 สถาบัน ได้แก่ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ และสถาบันพระบรมราชชนก (วิทยาลัยราชชนนี) กำหนดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้การแทนค่าสุตรคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างของทาโร ยามาเน่ ที่มีความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ได้กลุ่มตัวอย่าง 321 คน เก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามประมาณค่า 5 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ t-test และการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธีของ LSD

ผลการวิจัย พบว่าเพศชายมีการรับรู้การประกันคุณภาพการศึกษา มากกว่าเพศหญิง และบุคลากรที่มีอายุระหว่าง 20 – 30 ปี มีค่าเฉลี่ยการรับรู้มากที่สุด ส่วนบุคลากรที่มีการศึกษาระดับปริญญาเอกมีการรับรู้ และการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษามากที่สุด สถานที่ทำงาน และตำแหน่งงานที่ต่างกัน มีการรับรู้การประกันคุณภาพการศึกษาแตกต่างกัน ส่งผลให้บุคลากรมีการรับรู้ และมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาแตกต่างกัน และ บุคลากรที่มีอายุน้อยกว่า 1 ปีมีการรับรู้ และการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาสูงกว่า กลุ่มอื่น ๆ

คำสำคัญ: การรับรู้ การมีส่วนร่วม การประกันคุณภาพการศึกษา

Abstract

The purposes of this research were to study and compare the perception and participation in education of employee in Nonthaburi District bases on indicators of criteria of the Office of Higher Education Commission and the Office for National Education Standards and Quality Assessment, which divides into 5 areas: 1) the perception 2) the planning 3) the operation 4) the monitor 5) the implementing of quality assurance planning using the results. The specimen consists from five institutes; Rajabhat Rajaburi University, Sukhothai Thammathirat Open University, Panyapiwat Institute of Management, Rajamangala University of Technology Suvanabhumi and Proboromarajchanok Institute. And determines the specimen of 321 people by using the formula of Taro Yamane which is 95 percent reliable and it may cause a deviation of 5 percent. The t-test statistic and the test of One-Way ANOVA were used in data analysis, and found the difference statistically significant, the pair will be tested the difference by methods of LSD.

The results showed that; Males perceived the quality assurance in education more than females, and people aged 20-30 years perceived at most. The samples with a doctoral degree perceived at the most, and difference of workplace working position also affects the perception and participation of quality assurance in education differently, and the employee with less than one year working period perceived and participates in quality assurance of education at the most.

Keywords: perception, participation, quality assurance in education

บทนำ

การประกันคุณภาพการศึกษาทั้งภายใน และภายนอกถือเสมือนเป็นส่วนหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งภารกิจหลักที่สถาบันอุดมศึกษาต้องดำเนินการปฏิบัติ 4 ประการ คือ การผลิตบัณฑิต การวิจัย การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม การดำเนินการตามภารกิจทั้ง 4 ประการ มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศทั้งระยะสั้นและระยะยาว ปัจจุบันมีปัจจัยภายใน และภายนอกหลายประการ ที่ทำให้การประกันคุณภาพการศึกษาในระดับอุดมศึกษาเป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องเร่งดำเนินการ

ปัจจัยดังกล่าวคือ

- 1) คุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาและบัณฑิตภายในประเทศมีแนวโน้มที่จะมีความแตกต่างกันมากขึ้นซึ่งจะก่อให้เกิดผลเสียแก่สังคมโดยรวมของประเทศในระยะยาว
- 2) ความท้าทายของโลกยุคโลกาภิวัตน์ต่อการอุดมศึกษา
- 3) สถาบันอุดมศึกษามีความจำเป็นที่จะต้องสร้างความมั่นใจแก่สังคมว่าสามารถพัฒนาองค์ความรู้และผลิตบัณฑิตตอบสนองต่อยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศให้มากขึ้นไม่ว่าจะเป็น การสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันระดับสากล การพัฒนาภาคการผลิตจริงทั้งอุตสาหกรรมและบริการ การพัฒนาอาชีพ คุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ระดับท้องถิ่นและชุมชน
- 4) สถาบันอุดมศึกษาจะต้องให้ข้อมูลสาธารณะ (Public information) ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งนักศึกษา ผู้จ้างงาน ผู้ปกครอง รัฐบาล และประชาชนทั่วไป
- 5) สังคมต้องการระบบอุดมศึกษาที่เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีส่วนร่วม (Participation) มีความโปร่งใส (transparency) และมีความรับผิดชอบซึ่งตรวจสอบได้ (accountability) ตามหลักธรรมาภิบาล
- 6) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 กำหนดให้สถานศึกษาทุกแห่งจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในรวมถึงให้มีสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาทำหน้าที่ประเมินคุณภาพภายนอกโดยการประเมินผลการจัดการศึกษาของสถานศึกษา
- 7) คณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ประกาศใช้มาตรฐานการอุดมศึกษาเมื่อวันที่ 7 สิงหาคม 2549 เพื่อเป็นกลไกกำกับมาตรฐานระดับกระทรวงระดับคณะกรรมการการอุดมศึกษา และระดับหน่วยงานโดยทุกหน่วยงานระดับอุดมศึกษาจะได้ใช้เป็นกรอบการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา
- 8) กระทรวงศึกษาธิการได้มีประกาศกระทรวงศึกษาธิการเรื่องมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษาเมื่อวันที่ 12 พฤศจิกายน 2551 เพื่อเป็นกลไกส่งเสริมและกำกับให้สถาบันอุดมศึกษาจัดการศึกษาให้มีมาตรฐานตามประเภทหรือกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา 4 กลุ่ม

9) กระทรวงศึกษาธิการได้มีประกาศกระทรวงศึกษาธิการเรื่องกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติเมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม 2552 และคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ประกาศแนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติเมื่อวันที่ 16 กรกฎาคม 2552 เพื่อให้การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาเป็นไปตามมาตรฐานการอุดมศึกษาและเพื่อการประกันคุณภาพของบัณฑิตในแต่ละระดับคุณวุฒิและสาขาวิชา (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2554: 1)

ภาระหน้าที่ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา จะต้องอาศัยการรับรู้ และการมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกฝ่ายของสถาบันการศึกษาช่วยกันขับเคลื่อนให้เกิดการประกันคุณภาพการศึกษา ไม่ว่าจะเป็นการวางแผน การลงมือปฏิบัติ การตรวจสอบ และการดำเนินการ เพื่อให้การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน และการประกันคุณภาพการศึกษาภายนอก บรรลุเป้าหมายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และสัมฤทธิ์ผลในการดำเนินการ และช่วยผลักดันให้สถาบันการศึกษาพัฒนาคุณภาพทั้งทางด้านวิชาการ และการให้ประโยชน์กลับสู่สังคม และชุมชนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1) เพื่อศึกษาการรับรู้ การประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรระดับอุดมศึกษา เขตนนทบุรี
- 2) เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วม การประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรระดับอุดมศึกษา เขตนนทบุรี
- 3) เพื่อเปรียบเทียบการรับรู้ และการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษา ของบุคลากรระดับอุดมศึกษา เขตนนทบุรี โดยจำแนกตามลักษณะทางประชากรศาสตร์

วิธีการวิจัย

สมมติฐานทางสถิติ ได้แก่ บุคลากรระดับอุดมศึกษาเขตนนทบุรี มีการรับรู้ และการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาที่แตกต่างกัน เมื่อจำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานที่ทำงาน ตำแหน่งและอายุงาน

ประชากร คือ บุคลากรทางการศึกษา ของสถาบันการศึกษา ที่อยู่ในเขตนนทบุรี 5 สถาบัน ได้แก่ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ สถาบันพระบรมราชชนก (วิทยาลัยพยาบาลราชชนนี) ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้การแทนค่าสูตรคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างของทาร์ยามาเน่ ที่มีความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ยอมให้เกิดความคลาดเคลื่อนร้อยละ 5 (Yamane, 1973 อ้างถึง

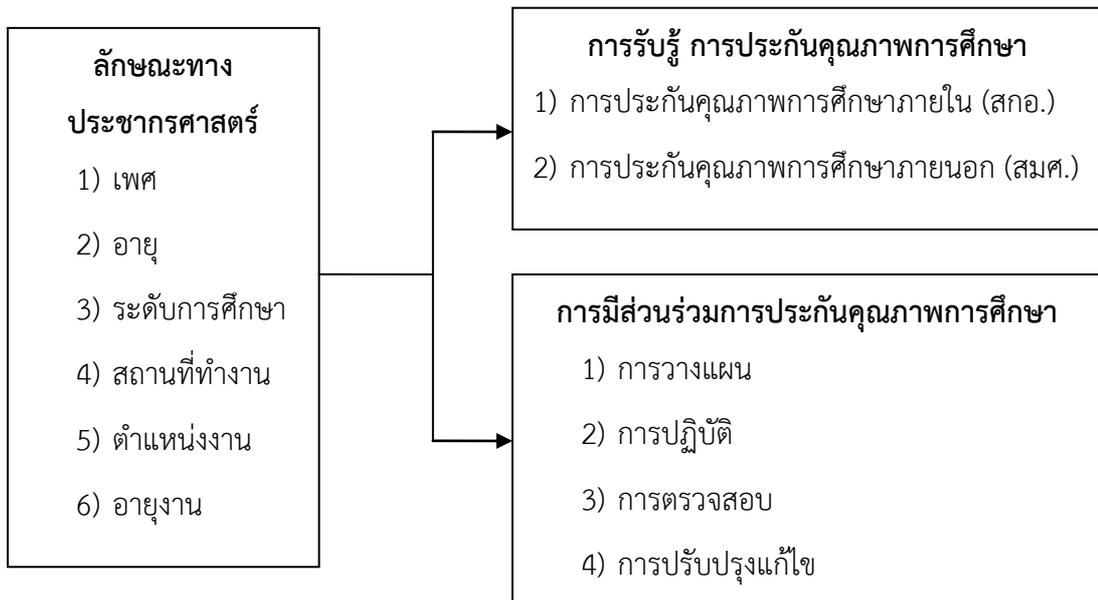

ใน ธีรวุฒิ เอกะกุล, 2543) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 321 คน โดยเป็นการศึกษาการรับรู้ และการมีส่วนร่วม การประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรระดับอุดมศึกษาเขตนนทบุรี

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของบุคลากรระดับอุดมศึกษา ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานที่ทำงาน ตำแหน่งงาน และอายุงาน ตัวแปรตาม ได้แก่ 1) การรับรู้การประกันคุณภาพการศึกษาของการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน (สกอ.) และการประกันคุณภาพการศึกษาภายนอก (สมศ.) 2) การมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษา ได้แก่ การวางแผน การปฏิบัติ การตรวจสอบ และการปรับปรุงแก้ไข

ทั้งนี้ งานวิจัยชิ้นนี้ทำให้ทราบถึงระดับการรับรู้ และการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรระดับอุดมศึกษา เขตนนทบุรี เพื่อนำไปเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไข รูปแบบของการรับรู้ และการมีส่วนร่วม ของบุคลากรระดับอุดมศึกษา เขตนนทบุรี และได้ข้อมูลเป็นแนวทางในการหากิจกรรม หรือมาตรการในการส่งเสริมบุคลากรในด้านการรับรู้ และมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาที่มีคุณภาพ

กรอบแนวคิดการวิจัย มีดังนี้

โดยที่เครื่องมือหลักที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการรับรู้ และการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษา ของบุคลากรระดับอุดมศึกษา เขตนนทบุรีโดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานที่ทำงาน ตำแหน่งงาน และอายุงาน เป็นแบบสอบถามแบบประเมินค่า 5 ระดับ ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert Rating Scale) คือ ไม่มีเลย มีน้อย มีระดับปานกลาง (พอใช้) มีในระดับที่ดี มีในระดับที่ดีมาก

โดยมีความหมายของระดับค่าเฉลี่ย ดังนี้ (วิชิต อุ๋อัน, 2548: 181) คือ 4.21-5.00 หมายถึง มีในระดับที่ดีมาก 3.41-4.20 หมายถึง มีในระดับดี 2.61-3.40 หมายถึง มีระดับปานกลาง (พอใช้) 1.81- 2.60 หมายถึง มีน้อย และ 1.00-1.80 หมายถึง ไม่มีเลย

ตอนที่ 2 การรับรู้การประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรสถาบันอุดมศึกษา เขต
นนทบุรี

ตอนที่ 3 การมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากร
สถาบันอุดมศึกษา เขตนนทบุรี

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

เพื่อการครอบคลุมตามสัดส่วนจำนวนประชากรของแต่ละสถาบัน ผู้วิจัยเก็บข้อมูลรวมทั้งสิ้น 321 ชุด โดยแจกแบบสอบถามให้แก่กลุ่มประชากร คือ 1) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช จำนวน 148 ชุด 2) สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์ จำนวน 56 ชุด 3) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี 48 ชุด 4) สถาบันพระบรมราชชนก (วิทยาลัยราชชนนี) 26 ชุด 5) มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ 43 ชุด

ทั้งนี้ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล มีรายละเอียดดังนี้คือ

1. ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยวิเคราะห์โดยใช้สถิติการแจกแจงค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage)

2. สภาพการรับรู้และการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรระดับอุดมศึกษา เขตนนทบุรี ผู้วิจัยใช้สถิติหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.)

3. วิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้ และการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรระดับอุดมศึกษาเขตนนทบุรี ตามลักษณะทางประชากรศาสตร์ โดยรวมและเป็นรายด้านใช้สถิติ (t-test) กรณีที่ตัวแปร มี 2 กลุ่ม ใช้การทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) ในกรณีที่ตัวแปรมากกว่า 2 กลุ่ม และเมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธีของ LSD (Least Significant Difference)

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์การรับรู้และการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษา ดังนี้

1.1 ด้านการรับรู้การประกันคุณภาพการศึกษา พบว่า ระดับการรับรู้การประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรระดับอุดมศึกษา เขตนนทบุรี โดยรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{x} = 3.75$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า สถาบันส่งเสริมให้มีการทำงานวิจัย และจัดอบรมให้ความรู้แก่บุคลากรในการทำวิจัยอย่างต่อเนื่อง เป็นข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูง ($\bar{x} = 3.98$) ในขณะที่ ได้รับความรู้ด้านการประกันคุณภาพการศึกษาจากการประชุม อบรม สัมมนา ภายนอกสถาบันมีค่าเฉลี่ยต่ำ ($\bar{x} = 3.19$)

1.2 ด้านการมีส่วนร่วมในการวางแผนการประกันคุณภาพการศึกษา พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรระดับอุดมศึกษา เขตถนนพสุธา ด้านการวางแผนการประกันคุณภาพการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.33$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การมีส่วนร่วมในการวางแผนการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบัน เป็นข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูง ($\bar{x} = 3.33$) มีส่วนร่วมในการวางแผนการประชุม และถ่ายทอดแผนกลยุทธ์ด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันให้กับบุคลากร เป็นข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูง ($\bar{x} = 3.26$) และจัดกิจกรรมทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของสถาบันมีค่าเฉลี่ยต่ำ ($\bar{x} = 2.93$)

1.3 ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานการประกันคุณภาพการศึกษา พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรระดับอุดมศึกษา เขตถนนพสุธา ด้านการปฏิบัติงานการประกันคุณภาพการศึกษา โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.31$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับแผนกลยุทธ์ด้านการประกันคุณภาพการศึกษาตามที่สถาบันกำหนดไว้ เป็นข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูง ($\bar{x} = 3.58$) มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับงานการพัฒนาอาจารย์ตามแผนกลยุทธ์ของสถาบันกำหนดไว้ มีค่าเฉลี่ยต่ำ ($\bar{x} = 3.15$)

1.4 ด้านการมีส่วนร่วมในการตรวจสอบงานการประกันคุณภาพการศึกษา พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรระดับอุดมศึกษา เขตถนนพสุธา ด้านการตรวจสอบงานการประกันคุณภาพการศึกษา โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.95$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การมีส่วนร่วมในการตรวจสอบงานการประกันคุณภาพการศึกษา ที่เกิดจากการปฏิบัติตามแผนกลยุทธ์ของสถาบันกำหนดไว้ เป็นข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูง ($\bar{x} = 3.17$) และมีส่วนร่วมในการตรวจสอบงานการพัฒนาอาจารย์ที่เกิดจากการปฏิบัติตามแผนกลยุทธ์ของสถาบันกำหนดไว้ มีค่าเฉลี่ยต่ำ ($\bar{x} = 2.28$)

1.5 ด้านการมีส่วนร่วมในการนำผลการประกันคุณภาพศึกษามาวางแผนพัฒนา พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรระดับอุดมศึกษา เขตถนนพสุธา ด้านการนำผลการประกันคุณภาพศึกษามาวางแผนพัฒนา โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.10$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การมีส่วนร่วมในการนำผลการประเมินของการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อนำมาวางแผนพัฒนาหน่วยงาน และสถาบัน เป็นข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูง ($\bar{x} = 3.32$) และมีส่วนร่วมในการนำผลการประเมินการประกันคุณภาพการศึกษาของการจัดกิจกรรมนักศึกษามาวางแผนพัฒนาในหน่วยงาน และสถาบัน มีค่าเฉลี่ยต่ำ ($\bar{x} = 2.95$)

2. ผลการเปรียบเทียบการรับรู้และการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษา พบว่า

2.1 การเปรียบเทียบการรับรู้การประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรระดับอุดมศึกษา เขตถนนพสุธา พบว่า โดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้

2.2 การเปรียบเทียบการรับรู้การประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรระดับอุดมศึกษา เขตถนนพสุธา จำแนกตามอายุ ไม่พบว่ามีการรับรู้การประกันคุณภาพการศึกษาด้านใดแตกต่างกัน จึงไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้ แสดงว่าความแตกต่างด้านอายุไม่มีผลต่อการรับรู้และการมีส่วนร่วมกับการประกันคุณภาพการศึกษา

2.3 การเปรียบเทียบการรับรู้ และการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรระดับอุดมศึกษา เขตถนนพสุธา จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่าการรับรู้ และการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงสอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้ แสดงว่า ความแตกต่างด้านระดับการศึกษามีผลต่อการรับรู้และการมีส่วนร่วมกับการประกันคุณภาพการศึกษา

2.4 การเปรียบเทียบการรับรู้การประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรระดับอุดมศึกษา เขตถนนพสุธา จำแนกตามสถานที่ทำงาน พบว่า การรับรู้การประกันคุณภาพการศึกษาทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงสอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้ แสดงว่า บุคลากรที่มีสถานที่ทำงานแตกต่างกัน มีการรับรู้การประกันคุณภาพการศึกษาแตกต่างกัน

2.5 การเปรียบเทียบการรับรู้ และการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรระดับอุดมศึกษา เขตถนนพสุธา จำแนกตามตำแหน่งงาน พบว่า การรับรู้และการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงสอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้ แสดงว่าความแตกต่างด้านตำแหน่งงานของบุคลากร มีผลต่อการรับรู้และการมีส่วนร่วมกับการประกันคุณภาพการศึกษา

2.6 การเปรียบเทียบการรับรู้การประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรระดับอุดมศึกษา เขตถนนพสุธา จำแนกตามอายุงาน พบว่า โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน จึงไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้ เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า การรับรู้และการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษาด้านการปฏิบัติงานการประกันคุณภาพการศึกษาเท่านั้นที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า ความแตกต่างด้านอายุงาน มีผลต่อการรับรู้และการมีส่วนร่วมกับการประกันคุณภาพการศึกษา

สรุปและอภิปรายผล

การรับรู้การประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งบุคลากรส่วนใหญ่เห็นว่า สถาบันสร้างการรับรู้ของบุคลากรโดยการให้ความรู้แก่บุคลากรเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา โดยยึดตามหลักเกณฑ์ และตัวบ่งชี้ของคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) และสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมิน

คุณภาพการศึกษาองค์กรมหาชน (สมศ.) การรับรู้การประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากร ระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งบุคลากรส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในการวางแผนการประกันคุณภาพการศึกษา ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย จำแนกตามเพศ พบว่าสอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้ แสดงว่าความแตกต่างด้านเพศมีผลต่อการรับรู้ และการมีส่วนร่วมกับการประกันคุณภาพการศึกษา จำแนกตามอายุ พบว่า ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้ แสดงว่าความแตกต่างด้านอายุไม่ส่งผลต่อการรับรู้และการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษา จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า สอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้ แสดงว่า ความแตกต่างด้านระดับการศึกษามีผลต่อการรับรู้ และการมีส่วนร่วมกับการประกันคุณภาพการศึกษา จำแนกตามสถานที่ทำงาน พบว่า สอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้ แสดงว่า บุคลากรที่มีสถานที่ทำงานแตกต่างกัน มีผลต่อการรับรู้และการมีส่วนร่วมกับการประกันคุณภาพการศึกษา จำแนกตามตำแหน่งงาน พบว่า สอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้ แสดงว่าบุคลากรที่มีตำแหน่งงานแตกต่างกัน ส่งผลต่อการรับรู้และการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษา เมื่อจำแนกตามอายุงาน พบว่า ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้ แสดงว่า ความแตกต่างด้านอายุงาน ไม่ส่งผลต่อการรับรู้และการมีส่วนร่วมการประกันคุณภาพการศึกษา

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้ได้แก่ ควรจัดการฝึกอบรม ประชุม สัมมนา ทั้งภายนอกและภายในให้กับบุคลากรทุกหน่วยงาน ในองค์กรให้มีความรู้ ความเข้าใจ อย่างต่อเนื่อง และตระหนักในความสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษา ควรมีกระบวนการยกระดับการมีส่วนร่วมในภารกิจของสถาบันเพิ่มมากขึ้น เพื่อให้บุคลากรเป็นผู้ขับเคลื่อนสถาบันไปยังทิศทางเดียวกัน เน้นการมีส่วนร่วมของบุคลากรในองค์กรการวางแผน การปฏิบัติ การตรวจสอบ และการปรับปรุงแก้ไข ในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรให้มากขึ้นจะส่งผลให้มีการพัฒนาการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล และควรสร้างแรงจูงใจให้บุคลากรสร้างนวัตกรรมเพื่อการทำงาน โดยนับเป็นผลงานในการทำงาน มีการประกาศชมเชย เพื่อเป็นขวัญและกำลังใจแก่บุคลากรที่มีการพัฒนาการดำเนินงานของตนเอง สำหรับข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป ได้แก่ ควรวิจัยเกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจด้านประกันคุณภาพการศึกษา ของผู้ปกครอง ผู้ใช้บัณฑิต นักศึกษา ทั้งภาครัฐบาลและเอกชน และควรวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการรับรู้และการมีส่วนร่วมตามตัวบ่งชี้และเกณฑ์มาตรฐาน สมศ.รอบสี่

บรรณานุกรม

คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาอุดมศึกษา พ.ศ. 2553. สำนักงาน

คณะกรรมการอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.

ธีรวุฒิ เอกะกุล. (2543). ระเบียบวิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. อุบลราชธานี:

สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี.

วิจิต อยู่อัน. (2548). การวิจัยและการสืบค้นข้อมูลทางธุรกิจ. กรุงเทพมหานคร: พรินท์แอดมิ

(ประเทศไทย).